

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De speciebus Inuidiæ. Pars II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](#)

riatur. Laqueo perit, qui improuise perit. Hieron. Non memini me vidisse mala morte mortuum, qui liberalem antea duxerat vitam. Econtrario saepe accidit, q[uod] inuidus mala morte moritur, qui liberalem ante non duxit vitam. ¶ Vicesimo faciat detestationem huius virtutis hoc, q[uod] inuidi socii sunt diaboli, & lucro, & in damno. Quando diabolus lucratur, gaudent, qui lucrum ipsiusluctum suum reputarent. Quando vero diabolus perdit, dolent, quasi damnum eius damnum suum reputant. Speciales amici diaboli videntur esse tales secundum descriptionem amicitiae, quam ponit Tullius: Habent enim velle & idem nolle cum diabolo. Idem enim velle & idem male, vera amicitia est. Inuidia vermis est, qui arefecit hederam Ionae. Ionas interpretatur donum columbarum, & significat aliquem hominem gratiosum. Hedera vero prosperitas eius est, quia vermis inuidia vult consumere. Quam citius enim videtur inuidia aliquem prosperari, ipse vellet eius prosperitati aduersari. Huius etiam vermis est dissoluens charitatem, siue charam vestimentum ecclesiarum, pro qua filius Dei voluit mori. Inuidia etiam est inimicis passioni illi, quia percussi sunt Sodomites. Gen. 19. quod accidit auidentia aurum vel acrisia. Et facit passio illa, non vestimentum nihil videatur, sed ut non videatur illud quod expedit videre. Et dicitur acrisia ab a, quod est sine, & crisis, quod est dicis. Inuidia vero ecouerso facit q[uod] illud non videatur, quod expedit videre. Inuidia enim sic exercitat hominem, q[uod] ipsum videt in bono nisi malum. Eccl. 14. Oculus malus ad maledictionem. Specialiter oculus inuidi malus est. Unde in eodem capitulo est oculus inuidi. Et Matt. 20. An oculus tuus nequam est, quod ego bonus sum? Inuidus plenus est malitia usque ad oculum.

De speciebus inuidiae. P A R T I I.

Possimus diligenter duas species inuidiae, scilicet exultationem in aduersis proximi, & tristitiam in prosperis. Et tandem q[uod] exultatio inuidi est quasi gaudium phreneticorum, qui de hoc gaudent, unde flendum esset, immo gaudium diabolicum est, quem sit de malo alterius. De hoc gaudeo legit Plautus, 17. Qui in ruina laetatur alterius, non erit impunitus. Iob 31. Si exultaui ad ruinam eius, qui me oderat, & exultaui si inuenisset eum malum supple, male mihi accidat. Mirum est, inuidi gaudent de malo, quoniam enim gaudiū debeat esse ex iunctione conuenientis cum conuenienti, & inuidi natura sunt tristitia, naturaliter de bono gaudere deberent: sed hoc accidit, malitia quodammodo in naturam est conuersa, & ideo de-

litia gaudent, quum charitatis sit gaudere cum gaudentibus, & fere cum flentibus, ut legitur ad Rom. 12. Vnde Apostolus 2. ad Corinch. 11. Quis infirmatur, & ego non infirmor? Inuidi etiam peiores sunt porcis. Porci enim porcis qui occiduntur compatuntur.

De remediiis contra peccatum Inuidiae.

P A R S   I I I .

Contra vitiū inuidiæ possunt esse quatuor remedia. Primum remediū est, q[uod] homo amet bona quæ à multis haberi possunt, ita q[uod] ab unoquoq[ue]; plene, Grego. Qui faucibus inuidiæ carete desiderat, illam hæreditatē appetat, quam numerus possidentium nō angustat. Idem: Homo vir iustus per hoc quod in terris nihil appetit, alienis profectibus inuidere nescit. Secundum remedium est meditatio eorum, quæ suadent nobis fraternali dilectionē, quæ sunt quatuor. Primum est, fraternitas naturalis, quæ est inter homines. Omnes enim descendunt ab uno patre & ab una matre. Omnes angelos creauit simul: omnes vero voluit descendere ex uno patre & ex una matre, ad commendationem dilectionis. Secundum est fraternitas spiritualis, quæ est inter Christianos, quia nati ex uno patre Deo, & una matre ecclesia, & eandem hæreditatem, scilicet cœlestē diuisuri sunt: & quanto plures diuident eam, tanto maior portio erit vniuersaliusque eorum. Vix posset pleniter ostendi quantum aliquis habebit gaudium de gloria vnius qui secū erit saluus. Tertium est, societas spiritualis, quæ est inter fideles. Socij enim sunt in lucro & in danno. Quartū est, q[uod] ipsi sunt membra vnius corporis, cuius corporis caput est Christus. Ad Rom. 12. Sicut enim in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent: ita multi vnu corpus sumus in Christo. Et 1. ad Cor. 12. Si quid patitur vnu membrum, compatintur cetera membra. Tertium remediū est, meditatio eorum, quæ valent ad contemptum propriae excellentiæ. Inuidia enim nascitur ex amore propriæ excellentiæ. Vnde illa quæ dicta sunt in tract. de Superbia, contra amorem propriæ excellentiæ, valent contra inuidiam. Quartū remediū est, consideratio amaritudinis, quæ inuidiam cōcomitant, & dāni multiplicitas quod ex ea prouenit. Ipsa amaritudo est sicut acetum, quo ignis Græcus extinguitur. Solet ignis Græcus cum atena & acero extingui. Sic inuidia ex consideratione infructuositatis quā habet, & acero amaritudinis, quæ est cum ea extinguitur. Damnum etiā quod ex ea prouenit, valet ad extinctionē eius. Et est vnum damnum amissio proximi, sicut dictū est prius. Aliud